

iníti týž význam i pro větu první. Ale ještě jasněji vynikne věc, porovná-li se § 158 obč. zák. s předcházejícími předpisy §§ 156 a 157 obč. zák., s nimiž tvoří myšlenkový celek a které jednají o odporování manželskému původu dítěte, narozeného před zákonnou dobou § 138 obč. zák. V § 156 obč. zák. praví se výslovně, že odporovati lze do tří měsíců »po obdržené zprávě o zrození dítěte«, a v § 157 obč. zák. rovněž se výslovně mluví o »této lhůtě«, t. j. o lhůtě zmíněné v § 156 obč. zák. K tomu správně poukazuje opatrovník v dovolací odpovědi. Účel, jež zákon sledoval stanovením této poměrně krátké lhůty, jest, by jak v zájmu dítěte v manželství zrozeného, tak v zájmu bezpečných a jasných rodinných poměrů a tím také v zájmu veřejném trvala nejistota o manželském původu dítěte dobu co nejkratší. Jest manželovou věcí, by se včasné informoval a rozhodl, zda žalobu podá. To mohl učiniti žalobce i v souzeném případě, když po přiznání manželčině měl ještě skoro dva měsíce času k žalobě. Při tom netřeba zamlčovati, že žalobce sám uvedl v žalobě, že mu to bylo hned nápadno, když mu manželka po osmiletém manželství oznámila, že jest v jiném stavu a že byl přesvědčen, že dítě není jeho. Není tedy důvodu, by se nejvyšší soud v tomto případě uchýlil od výkladu, jenž byl až dosud jednotně a důsledně zastáván i v nauce i v praxi (sr. na př. Krasnopolski, Familienrecht str. 222, Ehrenzweig, Familienrecht sv. II/2 str. 182, Stubenrauch k § 158 obč. zák., Anders, Familienrecht str. 179, Svoboda Rodinné právo str. 57, rozhodnutí č. 1869 a 3555 sb. n. s. a dříve již rozhodnutí č. 2863 a 4413 Gl. U. n. ř.).

Čís. 9337.

Vyhradili-li si vymáhající věřitelé při rozvrhu nejvyššího podání docíleného opětou dražbou nemovitosti, že chtějí žádati i náhradu »jiných škod« z obmeškání původního vydražitele, jest vadium (jeho zbytek) ponechati u exekučního soudu. Ručení vadia (zbytku jeho) za nárok na náhradu »jiných škod« dojde vyřízení zvláštním rozvrhem vadia uloženého u exekučního soudu.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1929, R I 603/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za nemovitost prodanou v opětné exekuční dražbě, pojal e x e k u č n í s o u d z vadia původního vydražitele do rozvrhové podstaty 5918 Kč 77 h, kdežto zbytek vadia (11.281 Kč 23 h) ponechal až na další na soudu, hledě k výhradám vymáhajících věřitelů, kteří chtěli žádati náhrady i jiných škod z obmeškání původního vydražitele. R e k u r s n í s o u d v tomto směru napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu knihovních věřitelů.

D ů v o d y:

Knihovní věřitelé napadají rozhodnutí rekursního soudu z důvodu, že do rozvrhové podstaty nebyl pojat z vadia 17.300 Kč obmeškalous vydražitelkou složeného vedle částky 5.918 Kč 77 h i její zbytek 11.281 Kč 23 h. Rekurs jest neodůvodněný. Podle § 216 ex. ř. jest rozdělovací podstatou i vadium obmeškalous vydražitele, pokud podle předpisu téhož zákona nebo podle dražebních podmínek patří do rozdělovací podstaty, a dovolává se řečené zákonné ustanovení § 155 ex. ř. Podle tohoto zákonného ustanovení ručí obmeškalous vydražitel vadiem za schodek nejvyššího podání, který vznikl při opětné dražbě, jehož však tu není, dále za náklady na opětnou dražbu a za všechny škody z obmeškání. Z vadia byla oběma nižšími soudy pojata částka 5.918 Kč 77 h do rozdělovací podstaty a v tomto směru není podán dovolací rekurs. Pokud se týče zbytku vadia 11.281 Kč 23 h, rozhodl rekursní soud, že se, hledíc k výhradám vymáhajících věřitelů, kteří chtějí žádati náhrady i jiných škod z obmeškání původního vydražitele, ponechává až na další u exekučního soudu a že náleží prvému soudu, by v tom směru, jakož i ohledně vybraného a nesloženého původním vydražitelem nájemného z vydraženého domu po prvním příklepu v částce 16.656 Kč 88 h učinil další opatření. Toto rozhodnutí rekursního soudu odpovídá předpisům §§ 215 a 155 ex. ř., a nemohou si tudíž rekurenti stěžovati proto, že část vadia 11.281 Kč 23 h nebyla již nyní rozdělena. Nastává tu podle § 155 ex. ř. ručení vadia za újmy, které účastníkům v § 155 druhý odstavec ex. ř. jmenovaným vzešly tím, že obmeškalous vydražitel neodvedl do exekuční podstaty nájemné z vydraženého domu, jakož i za ostatní škody z obmeškání vydražitele, v čemž zahrnuty jsou zejména ještě újmy, jež snad účastníkům byly způsobeny tím, že zatím vznikly pohledávky mající přednost před jejich pohledávkami, jakož i náklady nové dražby, které z výtěžku docíleného při opětné dražbě přikázány nebyly. Ručení to dojde vyřízení zvláštním rozvrhem zbytku vadia obmeškalous vydražitelem složeného a u exekučního soudu uloženého, jak rekursní soud správně naznačil.

Čís. 9338.

Výmaz osobně ručícího společníka komanditní společnosti z rejstříku není zcizením jeho podílu na podniku a nevyžaduje se k němu schválení věřitelského výboru a úpadkového komisaře v úpadku společníkových dědiců.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1929, R I 669/29.)

Rejstříkový soud povolil výmaz osobně ručícího společníka komanditní společnosti Heřmana F-a. K rekursu úpadkového správce v úpadku Pavla, Ervína a Kamila F-ových rekursní soud uložil komanditní společnosti, by ve lhůtě, která jí soudem rejstříkovým bude stanovena, vykážala schválení věřitelského výboru a konkursního ko-